

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUS

Helsingin hallinto-oikeus, kirjaamo
Ratapihantie 9
PL 120
00521 HELSINKI
Sähköposti: helsinki.hao@oikeus.fi

KUNNALLISVALITUS**VALITUKSENALAINEN PÄÄTÖS**

Espoon kaupunginvaltuuston päätös 7.4.2008 Etelä-Espoon yleiskaavaehdotuksen hyväksymisestä. Valtuuston pöytäkirja 3/2008, kohta 8.

VALITTAJA Espoon ympäristöyhdistys ry.
Pappilantie 5, 02770 ESPOO
mailto: espyy.ry@kolumbus.fi
Yhdistyksen kotipaikka on Espoo.

PROSESSIOSOITE

Pasi Raipola
Hansatie 24 B, 02780 ESPOO
mailto: pasi.raipola@saunalahti.fi
puh. 040-5072004

VAATIMUKSET

Vaadimme seuraavien kaavamerkintöjen ja -määräysten poistamista kaavasta maankäyttö- ja rakennuslain vastaisina:

- 1.Espoonväylän linjaus
- 2.Hanikan-Soukankallion virkistysalueelle esitetyt kaksi A2-aluevarausta (liite 3, kohde A)
- 3.Puolarmetsän sairaalan itäpuolelle esitetyt kaksi A2-aluevarausta sekä PY-aluevaraus (liite 3, kohteet B ja C)
- 4.Henttaan kaakkoispuolelle esitetyt PY-varaus ja siihen liittyvä A1-varaus (liite 3, kohteet D ja E)
- 5.Näkinmetsän A2-aluevaraus (liite 3, kohde F)
- 6.Kauklahti, Espoonkartano A3-aluevaraukset;Holkenin ja Dämmanin alueet (liite 3, kohteet G ja H)
- 7.Virkistys- ja M-alueiden lisärakentamista helpottavat ylimääräiset kaavamääräykset
8. Lisäksi esitämme poistettavaksi Uudenmaan maakuntakaavan vastaisina ne liitekartalle (liite 4) erikseen määritellyt, rakentamista edistävät kaavamerkinnät, jotka katkaisevat tai olennaisesti heikentävät maakuntakaavassa esitettyjä olennaisia viheryhteyksiä. Kahdesta esimerkkitapauksesta on seikkaperäinen selostus kappaleessa;

Maakuntakaavassa vahvistetut viheryhteydet jäävät toteuttamatta erityisesti jäljempänä selostettavilla alueilla. (s. 7 ja 8)

PERUSTELUT

Etelä-Espoon yleiskaavaehdotus ei täytä jäljempänä selvitettäviltä osin MRL 39 §:n sisältövaatimuksia eikä sitä laadittaessa ole otettu kaikilta osin huomioon Uudenmaan maakuntakaavan ja valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden asettamia velvoitteita. Monilta osin riittävät selvitykset puuttuvat. (MRL 9§) Kaavaehdotus on siten MRL:n vastainen ja se tulee jättää vahvistamatta vaatimiltamme osin.

1. Espoonväylä

Espoonväylä pirstoo vakavasti kaava-alueen laajinta metsäaluetta eli Espoon keskuspuistoa. Väylähanke tuhonnee käytännössä myös luonnonsuojelullisesti arvokkaan puron, joka virtaa samassa notkelmassa, johon väylä on esitetty. Pidämme väylähanketta erittäin haitallisena ympäristön kannalta. Väylä myös tuhoaa ja pirstoo kaava-alueen arvokkainta luonto- ja virkistysaluetta, jolloin sitä ei voi pitää luontoarvojen vaalimisen kannalta perusteltuna.

MRL 39.2 §:n 4 -kohdan mukaan yleiskaavassa on otettava huomioon mahdollisuudet liikenteen tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen ympäristön kannalta kestäväällä tavalla, 7 -kohdan mukaan ympäristöhaittojen vähentäminen ja 8 -kohdan mukaan luonnonarvojen vaaliminen.

Kaavaa tehtäessä ei ole myöskään selvitetty tunnelivaihtoehdon mahdollisuuksia ja kustannuksia. Kaavaratkaisu ei perustu riittäviin selvityksiin (MRL 9 §, 39.3 §).

2. Hanikan-Soukankallion A2-aluevaraukset

Hanikan-Soukankallion alue on yleiskaava-alueen eteläosan (Länsiväylän eteläpuolinen osa) merkittävin luonto- ja virkistysalue pinta-alansa (noin 120 ha), yhtenäisyytensä ja käyttöasteensa perusteella.

Asukasmäärään nähden virkistysalueiden määrä kaava-alueen eteläosassa on jo nykyisin riittämätön. Hanikan-Soukankallion yhtenäinen virkistysaluekokonaisuus on tällä hetkellä hyvin merkittävä tekijä, joka lisää ja turvaa asuinviihtyisyyttä Soukan ja Soukansalmen alueella. Alue on erittäin suosittua ulkoilumaastoa, alueen arvoa lisäävät pururata sekä suosittu luontopolku. Alueella on myös selkeitä metsien- ja soidensuojeluarvoja osin luonnontilaisen kaltaisten kangas- ja kalliometsien, tervaleppää kasvavien rantametsien sekä useiden pikkusoiden ja -kosteikkojen takia (MRL 39.2 § 8 -kohta).

Rakentamiseen osoitetut kaksi A2-aluevarausta pienentäisivät nykyistä yhtenäistä luonto- ja virkistysaluetta lähes viidenneksellä. Soukanniemen länsipuolelle esitetty rakentaminen on lisäksi osoitettu rakenteeltaan melko luonnontilaisen kaltaisiin vanhempiin metsiin, joilla voi katsoa, yhdessä Soukankallion luonnontilaisen kaltaisen kalliometsäalueen kanssa, myös selkeää luonnonsuojelullista arvoa. Myös itäisemmän aluevarauksen alle jää merkittävästi luonnontilaisen kaltaisia kalliometsiä sekä kaksi arvokasta pikkusuota.

Esitetyt A2-aluevaraukset ovat yleiskaavan sisältövaatimusten vastaisia siltä osin, että ne heikentävät mahdollisuuksia säilyttää raskaasti rakennetulla alueella riittävästi virkistykseen soveltuvia alueita (MRL 39.2 § 9 -kohta). Alueen rakentaminen pirstoo ja pienentää myös kaava-alueen eteläosan laajinta yhtenäistä metsäaluetta, mitä voi pitää luonnonarvojen vaalimisen kannalta huonona ratkaisuna. Kaavaratkaisun myötä heikennetään olennaisesti alueella asuvan väestön mahdollisuuksia nauttia alueen luonteeseen pitkään kuuluneen laajahkon metsäalueen virkistys- ja terveyshyödyistä, mikä ei edistä alueen säilymistä viihtyisänä elinympäristönä (MRL 39.2 § 5 -kohta).

3. Puolarmetsän sairaalan itäpuolelle esitetyt kaksi A2-aluevarausta sekä PY-aluevaraus

Yleiskaavaa laadittaessa ei ole tietojemme mukaan selvitetty millään tavalla esitettyjen aluevarausten alle jääviä luontoarvoja. Kaavaratkaisut eivät tältä osin perustu edes yleistasoiisiin, saati riittäviin selvityksiin, kuten maankäyttö- ja rakennuslaki edellyttää. Tilanteessa, jossa kaavoituksen kohteena on näinkin laaja metsäinen alue, joka sijaitsee valtakunnallisesti arvokkaan Espoon keskuspuiston ja Espoon kaupungin omissa luontoselvityksissä (mm. Espoon arvokkaat luontokohteet 2/1987 ja Keskuspuiston luontoselvitys 1995) maakunnallisesti arvokkaaksi todetun Friisinkallion luontoalueen välissä, ei täydentäviä ja ajantasaisia luontoselvityksiä saa jättää kokonaan asemakaavavaiheeseen.

Uudenmaan ympäristönsuojelupiirin luonnonsuojeluryhmän alueelle vuosina 2007 ja 2008 tekemien maastokatselmusten perusteella rakennettavaksi esitetyistä alueista yli puolet täyttää METSO-ohjelman mukaiset arvokkaiden kangas- ja lehtometsien luonnonsuojelubiologiset kriteerit. Alueella on muun muassa merkittäviä määriä runsaslahopuustoisia kangas- ja lehtometsiä sekä useita puuston perusteella liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi potentiaalisesti soveliaita metsiä. Alueen lajistoarvoista mainittakoon Friisinkalliontien ja siitä länteen sijaitsevan ulkoilureitin välisessä runsaslahopuustoisessa lehtonotkelmassa kesällä 2007 pesinyt vaarantunut pikkutikka sekä

Puolarmetsän sairaalan itäpuolisen kallioalueen pohjoislaidan vanhasta metsästä keväällä 2008 tavatut merkit (jätöksiä parin haavan juurella) luonnonsuojelulain 49 §:n suojeleman liito-oravan olemassaolosta. Alueen rakentaminen myös heikentäisi olennaisesti Friisinkallion arvokkaan metsäalueen kytkeytyneisyyttä keskuspuistoon.

Kaavavaraukset tulee jättää vahvistamatta puuttuvien selvitysten ja ilmeisten luontoarvojen takia.

4. Henttaan kaakkoispuolelle esitetyt PY-varaus ja siihen liittyvä A1-aluevaraus

Keskuspuiston yhtenäisen metsäalueen kaakkoisreunaan on esitetty rakentamista (PY, A1). Kaavan tausta-aineistoista ei käy ilmi se, että aluevarauksien pohjaksi olisi tehty minkäänlaisia luontoselvityksiä. Uudenmaan ympäristönsuojelupiirin luonnonsuojeluryhmän alueelle keväällä 2008 tekemän maastokatselmuksen perusteella rakentamisen alle jää muun muassa METSO-ohjelman mukaiset luonnonsuojelunbiologiset kriteerit täyttäviä lahoppuustoisia kangas- ja lehtometsiä sekä liito-oravalle potentiaalisesti sopivia metsiä. Aluevaraukset tulee jättää vahvistamatta puutteellisten selvitysten ja luontoarvojen takia.

5. Kaukalahden Näkinmetsän A2-aluevaraus

Näkinmetsän itsessään arvokkaan luonto- ja viheralueen poikki kulkee maakunnallisesti tärkeä metsäekologinen yhteys, joka vielä yhdistää Espoon keskuspuiston Nuuksion järviylänköön. Tämä yhteys on esitetty myös Uudenmaan maakuntakaavassa. Näkinmetsä on alueena vain osin Etelä-Espoon yleiskaava-alueella, alueen koillis- ja itäosa sijaitsee Pohjois-Espoon yleiskaavan alueella. Kyseinen alue on ko. kaavassa osoitettu rakennettavaksi Kehä III eteläpuolella.

Etelä-Espoon yleiskaavassa Näkinmetsän pohjoisreunaan on esitetty rakentamista (A2). Tämä ratkaisu on Uudenmaan maakuntakaavan vastainen. Viheryhteyden turvaamista ei voi jättää parhaillaan laadittavan asemakaavan varaan, etenkin kun Pohjois-Espoon yleiskaava (PYK1) esittää ko. viheryhteydelle rakentamista. Viheryhteyden ekologinen laatu on jätetty huomioimatta, koska PYK1:sen puolella sijaitseva jyrkkäreunainen kallio estää maaeläimistön liikkumisen. Tästä syystä esitetty A2-aluevaraus tulee poistaa.

6. Kauklahti, Espoonkartano A-3 aluevaraukset (2 kpl)

Espoonkartanon VAT-merkintä maakuntakaavassa on laajempi kuin yleiskaavassa, joten (A3) aluevaraus Holkenin kohdalla tulee poistaa. Mynttiläntien itäpuoleinen ja Dämmanin eteläpuoleinen (A3) aluevaraus ei ole maakuntakaavan mukainen, koska se on maakuntakaavassa V-alue. Aluevarauksen eteläreunassa kulkee historiallinen, hyvin säilynyt kylätie, Vanha Myntintie, jonka säilyttäminen vaarantuu. Lisäksi alueelle on merkitty ohjeellinen Lohja-Vihti -rata, jonka linjaukselle ei ole syytä osoittaa asuinaluevarausta. Merkintä tulee poistaa.

7. Virkistys- ja M -alueiden lisärakentamista helpottavat ylimääräiset kaavamääräykset

Yleiskaavakartan kaavamerkinnät ja määräykset -kohdassa mainitaan, että V- ja M -alueilla sallitaan alueiden erityismääräyksissä mainittujen toimenpiteiden lisäksi tilaa vieviä liikuntamuotoja ja niitä palvelevien kenttien ja huoltotilojen rakentaminen sekä kokoojakatuja alempiluokkaisten katujen ja teiden sekä pysäköintialueiden rakentaminen.

Kartan määräyskohtien 2-3 mukainen rakentaminen sallitaan, eli yhdyskuntateknisen huollon rakennusten ja laitteiden rakentaminen, tietoliikennettä palvelevien antennien ja väestönsuojien sekä maanalaisten tilojen rakentaminen. Lisäksi sallitaan mm. tulva- ja melusteiden rakentaminen.

Määräyksistä 2-3 todetaan, että toiminnot sallitaan mikäli niistä ei aiheudu haittaa alueen pääasialliselle käyttötarkoitukselle. Koska vastaavaa nimenomaista mainintaa ei ole muiden, edellä selostettujen sallittavien toimenpiteiden kohdalla, voidaan olettaa että vastaava rajoitus ei koskisi niitä.

Yleiskaavan laajin V -alue on Keskuspuisto, jolla on voimassa osayleiskaavat I ja II. Molemmissa kaavoissa on lähes samansisältöiset VL-1 -merkinnät. Niiden mukaan alueelle saa rakentaa virkistys- ja ulkoilutoiminnan edellyttämiä, alueen luonteeseen sopivia huoltorakennuksia, rakennelmia, ulkoiluteitä ja -polkuja, ratsastusteitä, kunto- ja luontopolkuja yms. Osayleiskaava II:ssa määrätään lisäksi, että alueelle ei saa rakentaa suurimittakaavaista eikä raskasta, maisemaa ja luontoa muuttavaa rakentamista. Osayleiskaava II:ssa myös VL-2 -merkintä on pääosin edellä mainitun sisältöinen. Osayleiskaava I:ssä VL-2 -alueesta määrätään, että alueella ei sallita rakennusten eikä rakennelmien rakentamista.

Voidaan todeta, että yleiskaava ja osayleiskaava I ja II ovat ristiriidassa keskenään.

Ympäristöministeriön antamassa asetuksessa kaavamerkinnöistä säädetään, että kun kaavassa käytetään asetuksen mukaista merkintää, sitä tulee käyttää asetuksessa esitettyssä tarkoituksessa.

On todettava, että osittaisista rajoituksista huolimatta ko. ylimääräiset kaavamääräykset mahdollistavat niin suuren V- ja M -alueiden pääkäyttötarkoituksen heikennyksen ja jopa muuttamisen, että ne ovat ristiriidassa kaavamerkintöjen kanssa. Määräyksiä on pidettävä kaavamerkintäasetuksen vastaisina ja ne on poistettava.

Maakuntakaavassa vahvistettujen viheryhteyksien riittämätön huomiointi

Yleistä

Valtuuston pöytäkirjassa asian esittelytekstissä todetaan:

Laajimpien virkistysaluekokonaisuuksien rooli ekologisen verkoston osana korostuu. Asukasmäärän kasvu lisää paineita parantaa ympäristön laatua ja virkistysalueiden hoitotasoa. Yleiskaavalla ei selvityksen mukaan ole haitallisia vaikutuksia Natura 2000 -alueiden luontoarvoihin.

Lisäksi kohdassa SUOJELU, todetaan:

Luonnon monimuotoisuuden vaaliminen kuuluu valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin ja siihen velvoittaa myös maankäyttö- ja rakennuslaki.

Etelä-Espoon yleiskaavaehdotus on monen alueen osalta Uudenmaan maakuntakaavan vastainen sen takia, että yleiskaava ei ole huomioinut maakuntakaavassa viheryhteyksiksi määriteltyjä alueita eikä niiden suunnittelumääräystä. Näiden täysimääräinen huomiointi olisi erityisen tärkeää Etelä-Espoon kaltaisessa, pääosin rakennetuista alueista koostuvalla alueella, jossa viheralueverkoston jatkuvuus ja kytkeytyneisyys on akuutisti uhattuna. Monin paikoin mahdollisuudet ylläpitää esimerkiksi metsäistä viheralueverkostoa on jo käytännössä menetetty. Yleiskaavatason vastuuta viheralueverkoston säilyttämisessä korostaa se, että maakuntakaava oli varsinaisten viheralueiden (suojelu- ja virkistysalueet) osoittamisen osalta huomattavasti yleispiirteisempi kuin aikaisemmat alueen seutukaavat tai Läntisen Uudenmaan maakuntakaava.

Ongelmaa pahentaa se, että Espoo on omassa kaavassaan kaventanut viheryhteyksien tulkintaa siten, että monelta osin sen on katsottu tarpeettoman usein tarkoittavan vain kevyen liikenteen yhteystarpeen turvaamista. Uudenmaan maakuntakaavan viheryhteystarve on kuitenkin luonteeltaan sellainen, että sen on tarkoitettu kattavan ennen kaikkea virkistysalueverkostoon ja ekologiseen verkostoon kuuluvat viheryhteydet ja -alueet.

Maakuntakaavan viheryhteystarpeen suunnittelumääräyksessä edellytetään sitä, että "yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on huolehdittava siitä, että merkinnällä osoitettu yhteys säilyy tai toteutuu tavalla, joka turvaa virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet, alueen maisema-arvot, arvokkaiden luontokohteiden säilymisen sekä lajiston liikkumismahdollisuudet".

Yleiskaavan selosteosassa tätä suunnittelumääräystä on kuvailtu sivulla 62, jossa on esitetty viheraluerunko pääpiirteisesti, mutta kaavakartta ei tue edes näitä perusyhteyksiä (liite 6) Yleiskaavaa varten on suoritettu riittämätön Natura-arviointi kirjallisuustyönä ja selostusosan liitteessä 12, s. 117 todetaan, että Espoolahden Natura-alueelta on hyvä yhteys Nuuksioon Kirkkonummen kautta, vaikka yhteys käytännössä toteutuu ja on toteutettava Espoon yleiskaava-alueella. Samalla sivulla esitetään myös, että “osa suojelualueista on yhdistetty virkistysalueverkostoon virkistysyhteyksien kautta.”(liite 7)

Katsomme, että kaikki suojelualueet ovat osa ekologista verkkoa.

Monet maakuntakaavan viheryhteystarvealueille yleiskaavassa esitetyt maankäyttöratkaisut ovat luonteeltaan sellaisia, että ne turvaavat korkeintaan läpikulkuun liittyvät virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet.

Eriyisen huonosti ratkaisut turvaavat lajiston liikkumismahdollisuuksia, maisema-arvoja sekä mahdollisuuksia metsäiseen virkistys- ja ulkoilukäyttöön. Kaavan puutteellisten luontoselvitysten, virkistysalueen puutteellisen kaavamääräyksen sekä vähäisten uusien suojeluvarausten vuoksi myöskään paikallisesti arvokkaiden luontoalueiden säilyminen ei varmistu yleiskaavassa maakuntakaavan tarkoittamalla tavalla.

Liitekartalle on rajattu eräitä sellaisia kaavaratkaisuja (liite 4), jotka eivät turvaa riittävästi maakuntakaavassa osoitettujen viheryhteyksien säilymistä. Maankäyttöratkaisut kaventavat, heikentävät ja muutamain paikoin katkovat viheryhteydet tavalla, joka melkoisella varmuudella johtaa siihen, että kyseiset alueet eivät pysty turvaamaan edes rakentamista jossakin määrin sietävän metsälajiston liikkumista paikasta toiseen ekologisen viheralueverkoston sisällä.

Eräät maankäyttöratkaisut kaventavat viheralueet niin suppeiksi, että niiden ainoaksi rooliksi jää käytännössä toimiminen kevyen liikenteen reitin sijoituskohteena. Maankäyttöratkaisut eivät myöskään turvaa riittävästi maisema-arvojen huomiointia siellä missä nykyinen maankäyttö vielä mahdollistaisi ehyiden maisemakokonaisuuksien säilyttämisen.

On myös huomattava, että yleiskaavaehdotuksessa ei ole edes ilmaistuna viheryhteyksiä. Maakuntakaava selkeästi velvoittaa viheryhteyksien olemassaolon varmistamisen.

Maakuntakaavassa vahvistetut viheryhteydet jäävät toteuttamatta erityisesti jäljempänä selostettavilla alueilla.

Espoolahden Natura-alueen viheryhteys Mankinjoen vesistöaluetta myöten Nuuksion järviylängölle ei toteudu maakuntakaavan edellyttämällä tavalla. Yleiskaavan selosteosassa ei mainita Mankinjoen vesistöalueen luonnonsuojellisia arvoja, jotka käyvät hyvin ilmi alueen tutkimuksesta; Luontoselvitys Halujärvi-Järvikylä-

Mynttilä-Perinki Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksen tutkimuksia ja selvityksiä (liite 5, B85:2007). Viheryhteys jatkuu Espoonkartanon kohdalla koilliseen Gumbölenjokivartta pitkin Mynttilänkosken luonnonsuojelualueen länsipuolella ja Holkenin huvilan itäpuolella eikä yleiskaavassa esitetyn virkistysyhteyden mukaisesti. Maakuntakaavan viheryhteys jatkuu Dämmanin eteläpuolelle ja edelleen pohjoiseen Nuuksion järviylängölle.

Espoolahden Natura-alueen yhteys länteen ja luoteeseen laajoille metsäalueille kaventuu huomattavasti Mankinmetsän uuden A3-merkinnän vuoksi. Merkintä pitää poistaa. Maakuntakaavan mukainen viheryhteys Espoolahden natura-alueelta kaakkoon, itään ja edelleen Keskuspuistoon katkeaa Saunalahdessa uusiin A2-alueisiin Mustalahden ja Kallvikin kohdalla. Nämä uudet A2-alueet Kurttilantien lounaispuolella pitää poistaa.

Nämä edelle esitetyt ja muut maakuntakaavan vastaiset rakentamisvaraukset käyvät ilmi liitekartasta (liite 4).

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Etelä-Espoon yleiskaavaehdotus on valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden vastainen. Se ei myöskään turvaa riittävässä määrin Espoon osuutta Helsingin seudun viheralueverkoston toimivuudesta.

Valtioneuvoston päätöksessä valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista (2000) mainitaan, että alueidenkäytön suunnittelussa on otettava huomioon ekologisesti tai virkistyskäytön kannalta merkittävät ja yhtenäiset luonnonalueet. Alueidenkäyttöä on ohjattava siten, ettei näitä aluekokonaisuuksia tarpeettomasti pirstota (4.4., erityistavoitteet).

Alueidenkäytöllä edistetään elollisen ja elottoman luonnon kannalta arvokkaiden ja herkkien alueiden monimuotoisuuden säilymistä. Ekologisten yhteyksien säilymistä suojelualueiden välillä edistetään mahdollisuuksien mukaan. Voidaan todeta, että ehdotuksessa valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkistamiseksi (ympäristöministeriö, 2008) viimeinen lause ehdotetaan muutettavaksi: 'Ekologisten yhteyksien säilymistä suojelualueiden ja muiden arvokkaiden luonnonalueiden välillä edistetään'. Tarkoituksena on laajentaa velvoite koskemaan ekologisten yhteyksien säilyttämistä kaikkien arvokkaiden luonnonalueiden välillä sekä tiukentaa velvoitetta määräykseksi 'edistetään' (4.4., kohta 30). Vaikka kyse on vasta ehdotuksesta, on siinä ilmaistu selkeästi mihin suuntaan alueidenkäyttöä on kehitettävä.

MRL 24 §:n velvoite valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden huomioon ottamisesta siten, että edistetään niiden toteuttamista, koskee

oikeudellisesti kaikkea kaavoitusta, myös Etelä-Espoon yleiskaavaa. Sen selosteosan liitteessä 12 on selostettu valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden toteutumista kaavassa. Liitteessä todetaan, että yleiskaavan pääviheryhteydet muodostavat ekologisen rungon, mutta kaavakartassa viheryhteydet on pirstottu, niin ettei alueidenkäyttötavoitteet näiltä osin toteudu

LOPUKSI

Tässä valituksessa esitetyt muutokset eivät estä Etelä-Espoon yleiskaavan tavoitteiden toteutumista. Lisäksi toimitamme myöhemmin tutkimusraportteja valituksen vaatimuskohtiin 1-8 perusteluiksi, koska osa materiaalista on vielä keskeneräistä ja julkaisematonta.

Espoossa 16. toukokuuta 2008

Espoon ympäristöyhdistys ry

Stephen Venn,
Puheenjohtaja

Veikko Solantie
varapuheenjohtaja

LIITTEET

Liite1 Ote Uudenmaan maakuntakaavasta (kartta viheryhteyksistä ja kehittämissuosituksset, merkinnät ja määräykset)

Liite 2 Etelä-Espoon osayleiskaavakartta ja kaavamääräykset

Liite 3 Kartta, poistettavat aluevaraukset

Liite 4 Kartta. maakuntakaavan vastaiset ja puuttuvat viheryhteydet

Liite 5 Luontoselvitys Halujärvi-Järvikylä-Mynttilä-Perinki (LsB85:2007)

Liite 6 Yleiskaavan selosteosa s. 62, viheraluerunko

Liite 7 Yleiskaavan selosteosan liite 12 s. 117